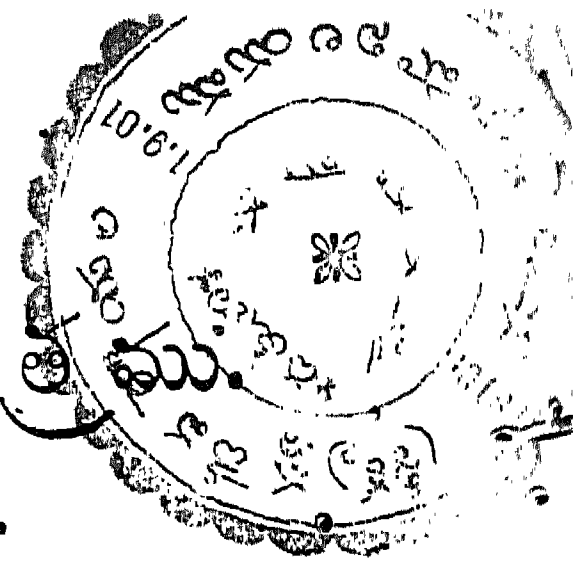

ఆయుర్వేదాంగ శల్కతంత్రము.

దాని నభ్యసించు క్రమము.

ప్రాణికోటిక సంభవించు శారీరకా గంతుకము అనెడి
వ్యాధులు దొలగించుటకై జగన్నిర్మాత
ఆయుర్వేదము. యగు నాపరమపురుషుఁ డాయుర్వేదమును
దానివిభాగములు. గల్పించె. ప్రజల నాగరకత ననుసరించి

క్రమమున నభివృద్ధిచెందిన యాయుర్వేదము వివిధచికిత్సల
సౌకర్యమునకుఁగాను

1. శల్కతంత్రము = Science of Surgery.
2. శాలాక్యతంత్రము = { Surgery of Eye, Nose, Throat
&c. Ear diseases.
3. కాయచికిత్స = General Treatment.
4. భూతవిద్య = Demoniacal (Mental) Diseases.
5. కౌమారభృత్యము = Management of Children.
6. అగదతంత్రము = Toxicology.
7. వాజీకరణతంత్రము = Science of Aphrodisiacs.
8. రసాయనతంత్రము = Science of Alterative tonics.

అని యెనిమిదిభాగములుగ దివ్యజ్ఞానసంపన్నులగు మహర్షు
లచే విభజింపఁబడియెను. అందు శల్కతంత్ర (శస్త్రచికిత్స)
మెల్లతంత్రములతోఁ బ్రధానభాగమై యున్నది.

అనేకప్రకారాకారములగు శల్యములు శరీరమున బ్రవేశించునీతి, వానిస్థితి, గమనము, బైటకు వెడలించు నుపాయములు, వానికావశ్యకములగు యంత్రములు, శస్త్రములు, వాని నిర్మాణము, ఆకృతి, పదను మొదలగునవియు, స్రావ, వర్ణ, గంధ, దోష, ఉపద్రవాది భేదములతోఁగూడిన శారీర కాగంతకు ప్రథముల విజ్ఞానంబును, ఆయారోగ భేదముల ననుసరించి కనపఱచబడిన శస్త్రచికిత్సాభివృద్ధియు, అక్రమప్రసవాదులయందలి శస్త్రచికిత్సా నిపుణతయు, నేత్రశ్రోత్రగళాది శాలాక్యతంత్రమునందలి శస్త్రచికిత్సా కుశలతయు మొదలగు శల్యతంత్ర సంబంధివిషయములను వానియందుఁ జరకాలమునకుఁ బూర్వము మహర్షులు కనఁబఱచిన గౌరవమును విశదముగఁ బ్రజ్ఞేకముగఁ వ్రాయఁదలంచి, ప్రకృతము మహర్షులు శల్యతంత్రము నెట్లు కనుఁగొనినదియు, దానినెట్లు శిష్యులకుఁ గర్తవ్యమున బోధించినదియు మాత్రము సుశ్రుతము ననుసరించి సంక్షేపముగ వ్రాయుచున్నాఁడ.

- • “ శల్యతి ఆశు గచ్ఛతి ” అను వ్యుత్పత్తివలన శరీరమున వేగముగను జాటుకుగను బ్రవేశించి సర్వ శరీరమునకు బాధను గలిగించెడి వస్తువునకు “శల్యము” (బాణము) అని పేరు.

శల్యశబ్దనిర్మి.
శల్యస్వరూపము.

అధర్వణవేదమున శల్యశబ్ద మనేకస్థలముల భిన్న భిన్నార్థములయందుఁ బ్రయోగింపఁబడియున్నను విషదిగ్ధమగు బాణ మనునర్థమందు అనేకముగ వినియోగింపఁబడియున్నది.

(అధర్వణ వేద. కా. 4. పే. 542. 543.)

మఱియు సుశ్రుత (సూ. 26 అ) మున, సన్నని ముఖములుగలిగి, చురుకుగ లోన వెంటనే ప్రవేశించి ప్రాణములను హింసించెడి లోహమయము “ శర ఏవాధకృతః ” శిల్పమని విస్పష్టముగ నున్నది.

పరస్పరబయ్యేచ్ఛచే యుద్ధమందుఁ బ్రయోగింపబడు ననే

శిల్పతంత్రమును
కనిపెట్టినమార్గము. కాకారములగు శిల్పములు (బాణములు) శరీరమునఁ బ్రవేశించి యమిత బాధల గలిగించు. అయ్యవి శరీరమునఁ బ్రవేశించు

మార్గములను, వాని యునికిని, వాని గమనములను, పరిణామములను దెలిసికొనుటకుఁగాను, అంగప్రత్యంగాది భేదములుగల శరీరశాస్త్రము సభ్యసించిరి. అనంతరము వాని బాధలను దొలఁగింప ననేకోపాయముల సరయఁ బ్రయత్నించిరి. అందు విశేషోపాయంబులగు యంత్రశస్త్రములం గనుంగొనిరి. పిమ్మట శిల్పముల యాకృతిభేదముల సనుసరించి కంకముఖము, సింహాస్యము మొదలగు యంత్రభేదములను, మండలాగ్రము, కరపత్రము, వృద్ధిపత్రము, వేణుసపత్రము మొదలగు శస్త్రములను, జలూక, అయస్కాంతము, సూర్యకాంతము మొదలగు సాధనములను దెలిసికొనిరి. పైనిఁ బేర్కొనఁబడిన యంత్ర శస్త్ర సామగ్రిచే శరీరమునఁ బ్రవేశించి బాధచేయు శిల్పమును బైటికి వెడలించుటకై భేదస్థభేదనాది శస్త్రకర్మములం గనిపెట్టిరి.

శస్త్రచికిత్సావిధానమునందు శరీరమున బ్రవేశించిన “శల్యము” అనువస్తువును వెలికిదీయుట కారంభింపఁ బడినదియగుట చేతనే “శల్యతంత్ర” మని యాయ్యర్వేదమున మహర్షులు వ్యవహరించిరి. క్రమాగతముగ శస్త్రచికిత్సాకుశలతచేత శరీరమున గుచ్చుకొని బాధను గలుగజేయు ఇనుపతునకలు, దంతములు, ఎముకలు, రాతినలుసులు, ముండ్లు మొదలగు వానిని గూడ శల్యములనియే వ్యవహరించిరి. మరియు వాతాదిదోషములయొక్కయాధిక్యముచేత శరీరమునఁ బుట్టి శస్త్రాదులచే నివారింపందగిన విద్రధి మొదలగు వ్యాధులనుగూడ శల్యమనిరి. వెండియు, మఱికొందఱు మనశ్శరీరములకుఁ బాధను గలిగించెడి వాతాదిదోషములచేఁబుట్టు సామాన్యవ్యాధులను గూడ శల్యమని నుడివిరి. ఈరీతిఁ గ్రమప్రాప్తముగ జ్ఞానగరిమచే శల్యశబ్దమును శరీరమునకుఁ గలుగు సామాన్య బాధలయందు వినియోగించినను, శల్యతంత్రజ్ఞులగు ధన్వంతరిమొదలగువారు వేలుపలనుండి శరీరములోఁ బ్రవేశించిన బాణములనే శల్యశబ్దముచే వ్యవహరించిరి.

అదియందు గ్రీక్ దేశీయు లీజుప్తు మతగురువుల వలన నార్యుల వైద్యశాస్త్రమును గ్రహించిరా? లేక అలెగ్జాండరు దండయాత్రకుఁ బిమ్మట గ్రీకుదేశీయుల వలన నార్యులే వైద్యశాస్త్రమును సంపాదించి చరక సుశ్రుతాది వైద్య గ్రంథముల

చరిత్రకారుల
యాశయము.

రిచించి, కాయ శస్త్రచికిత్సలను మహాన్నత పద్ధివికిఁ దీసి
కొనివచ్చిరా? యనువిషయము చర్చలో నున్నట్లు చరిత్ర
కారులు వ్రాయుచున్నారు.

డాక్టరు నైజు అనువారు తన “ఆసియామీల
యకాషధ చరిత్ర (History of Medicine
among the Asiatics) మను గ్రంథమున
చరిత్రకారుల
సిద్ధాంతము.
మొదటి యాహనే రూఢిపఱచియున్నారు.

హిప్పక్రేటిస్ (Hippocrate) అనువారి సంగ్రహముల
యందలి వైద్య పద్ధతులను గూర్చినవిషయములు విఖ్యాత
శీల్యతంత్రమును సుశ్రుతములోని విషయములతో సరిపోవు
చున్నవనియు, మహర్షులచే గనిపెట్టబడిన శస్త్రచికిత్సలు
సుశ్రుతమున వర్ణింపఁబడినవనియు, ఇట్టి ఘనకార్యనిర్వహణము
ఋషిపుంగవుల వలననే యుద్భవించె ననియు, అలెగ్జాండరు
దండయాత్ర కాలమునకే పూర్వదేశీయులగు నార్యులు కాయ
శస్త్రచికిత్సలయం దమేయమైన జ్ఞానముగలవారై యపార
మైన ఖ్యాతిని పహించి యుండిరనియు మొదలైన సంగతులను
జరిత్రకారులు (Strabo & Arrian) చెప్పియున్నారు.

కాన శస్త్రవైద్యశాస్త్ర జ్ఞానముగల వారిలో దై
కాలిక జ్ఞానులగు మహర్షులే ప్రాథమికులని చెప్పవలయును

శిల్పతంత్ర
ప్రాచీనత.

యజుర్వేద.

కాం. ప్ర. మం.

యజుస్యశిరోచ్ఛిద్యత. 6 - 4 - 9

తస్మా అక్షీనాసత్వా...

ఋ 1-8-186-

సద్యోజంఘాం ఆయసీం

116

విశ్వలాయై

ఇత్యాది మంత్రబోధితమగు యజ్ఞశిరస్సంధాన, జంఘా సంధానాఽక్షీసంయోజన రూపమగు నాశ్వినేయుల శస్త్ర చికిత్సాకుశలత ఋగ్వేదాదులయందుఁ గనఁబడుటచేత శస్త్ర చికిత్సయొక్క ప్రాచీనత వ్యక్తమగుచున్నది. పౌర్వాపర్యమును గూర్చి చర్చించు నవనాగరకులగు కొందఱు చరిత్రకారులు ఋగ్వేదాదులయందు విస్తరిల్లియు మంత్రపూర్వకముగా నుండుటంబట్టి యా శస్త్రచికిత్సల ప్రాచీనతను గురించి యవగతము చేసికొనలేకుండుట విశేషాంశముగాదు.

దేవవైద్యులనంబరగు నశ్వినీదేవతల శస్త్రచికిత్సా కుశలతను విశేషముగ ఋగ్వేదాదులయందుఁ బొగడుటచే శస్త్రచికిత్స వైదికయుగమున నధికముగ వ్యాపకములో నున్నట్లు తెలియుచున్నది.

కాయచికిత్సయందగ్రగణ్యతను వహించిన “అగ్ని వేశ, ఆత్రేయ” మతాను యాయి యగు చరకుఁడు తనగ్రంథమునందుచికిత్స 25-వ అధ్యాయమున

శిల్పతంత్ర పదంపర
అభివృద్ధి.

1. పాటన = Excising.
2. వ్యధన = (Puncturing) venesection.
3. ఛేదన = (Cutting deep) amputation.
4. తేభన = Scraping (as in granulation of the eruptions.)
5. ప్రచ్ఛన = Scarifying.
6. సీవన = { Suturing (joining the edges of gaping wounds.)

ములను శల్యకర్మ భేదముల నాఱువిధములుగఁ జూపుటచే వారి కాలమున శల్యతంత్రమభివృద్ధిని బొందినట్లు తెలియుచున్నది. విదప బౌపధేనవ, బౌరభి, సుష్కలావత, కరవీర, మార్కంజీయ, స్పరాశర, ధన్వంతరి ప్రభృతి శల్యతంత్రజ్ఞుల మతముల ననుసరించిన సుశ్రుతుఁడు తన గ్రంథమున చరకునికంటె “ఆహార్య (Extracting foreign substances) విస్రావ్య (Evacuating fluids)” ములను రెండు విధములగు శల్యకర్మముల నధికముగఁజేర్చి యెనిమిదియని చెప్పుటచేత చరకాచార్యుల కాలమునకంటె సుశ్రుతుని కాలమున శల్యతంత్రచికిత్సలు మిక్కిలి యభివృద్ధిలోనున్నట్లు తెలుబడుచున్నది.

పిమ్మట వాగ్భటముఁడు తన “అష్టాంగసంగ్రహ” మను వృద్ధ వాగ్భటమున సూత్ర 34 అధ్యాయమున సుశ్రుతులు చెప్పిన యెనిమిది శస్త్రకర్మములు గాక ఉత్పాటన (Removing en mass) కుట్టన (Wet cupping) మథన (Scraping the nose) ఉద్ధరణ (Drawing or pulling out) ములను కర్మముల నాలిగిరికి నధికముగఁజేర్చి మొత్తమున శస్త్రకర్మములు పదిరెండనియు

పిదప తన యష్టాంగహృదయమున శలాకచే జేయదగిన దాహ కర్మము (Cauterising) నుకూడ జేర్చి పదిమూడు శస్త్ర కర్మము లనియు నిరూపించి యున్నాడు. మరియు నీశస్త్ర కర్మమున కుపయోగించెడు శస్త్రములను సుశ్రుతాచార్యులు వక్కాణించిన యిరువదిగాక శలాక, కర్తరి, సర్పవక్త్రము, కర్ణవృద్ధనసూచి, సూచీకూర్చము, ఖజము, అను నీయాటింటి నధికముగ వృద్ధవాగ్భట సూ 34 అధ్యాయమునఁ గనబరచుచు తన యష్టాంగహృదయమున బంధనములలో “ఉత్సంగ” అను బంధనము నధికముగ దెలుపుటచేతను సుశ్రుతుల కాలమున కంటె వాగ్భటులఁ కాలమునఁ గ్రమాగతమగు జ్ఞానగరిమచే శల్యతంత్ర చికిత్సలు వానిసాధనములు మిక్కిలి ప్రచారములో నున్నట్లు తెలియుచున్నది. అనంతరము “ఉగ్రాదిత్య” ప్రభృతులు సుశ్రుతాది మతముల ననుసరించియే శల్యతంత్రముల నభివృద్ధికిఁ దెచ్చినట్లు తెలియుచున్నది.

పైఁ బేర్కొనంబడిన శల్యములు పలువిధ కారణములచే శరీరమున వంకరగను, సరిగను, అడ్డముగను, ఊర్ధ్వముగను, క్రిందుగను, గ్రుచ్చుకొనును. ఈ అయిదింటిలో మున్నుండు యేవిధముగ గ్రుచ్చుకొనినను అదేస్థలమున నుండుటయు లేక నైదువిధములగు గమనములుగ మారుటయుఁ గూడగలదని దెలిసికొనిరి.

ఏప్రదేశము, వాపు, వేదన, ఎడతెగక నెత్తురుకారుట, శల్యముయొక్క పొక్కులతోఁ గూడి బుడ్డవలె పైకి పుట యునికి. కరించి కలుషమై మృధువగు మాంసము కలిగిన వ్రణముతోఁగూడియుండుట అనుగుణముల గలిగియుండునో ఆప్రదేశము ప్రాసక్తముగ శల్యయుక్తమని దెలిసికొనుచుండిరి.

మిక్కిలి కఠినమై విశాలమైన శోఫ (వాపు) తోఁగూడి శల్యవిశేషజ్ఞానము. స్వభాన వర్ణరహితమైన చర్మ ప్రదేశము గలుగునపుడు శల్యము చర్మగతముగను, శల్యము ప్రవేశించినమార్గము పూడక, ఒత్తిడిచే నతిభాధయు, వాపు హెచ్చుటయు, పండుటయు, మంటలతోఁగూడి యుండుటయు కలిగినపుడు శల్యము మాంసగతముగను, పైలక్షణములతోఁగూడి వాపులేకయుండిన శల్యము పేశ్యంతర్గతముగను, (కండరముల మధ్యజేరుట) నరములయొక్క సంక్షోభము, నరములు బిగిసికొనుట, ఆక్షేపకాది వాతవేదనలు కలుగుట, ఇవికలిగిన శల్యము స్నాయుగతముగను, వాపుతోఁగూడిన సిరలు కలిగిన శల్యము సిరాగతముగను, ఆయా స్తోతస్సులయొక్క వ్యాపారములకును గుణములకును హాని కలిగిన శల్యము స్తోతోగతముగను, హృచ్చలనముగలిగి, ఒడలినొప్పులతోఁగూడి ధమనులయందలి రక్తము నుడుగుతోను, శబ్దముతోను బయలువెడలుచుండిన శల్యముధమనీ

గతముగను, అధికమైన సంక్షోభముతోఁ గూడిన యెముకలవలన శల్యము అస్థ్యంతర్గతముగను, వాపు అనేకవిధములై ఖ వేదనలు వీనివలన శల్యమస్థిగతముగను, అటులనే సంధులీవ్యాపారములు నశించిన శల్యము సంధిగతముగను, కడుపుబ్బరము వ్రణముఖమున అన్నము మాత్రము మలము యివి కనుపడుచుండుటవలనను విశేషమగు కోష్ఠవేదనల వలనను శల్యము కోష్ఠగతముగను తెలిసికొనియుండిరి. మరియు చర్మముమొదలగు వానియందు గ్రుచ్చుకొనియున్న శల్యములను ఆయా స్రావవిశేషములచే గనుగొనియుండిరి.

శల్యములు కారణాంతరములచే లోనబ్రవేశించినది కూడ తెలియని సమయవిశేషములయందు సందిగ్ధశల్యజ్ఞానము.

అభ్యంగ, స్వేద, మర్దనములవలన క్రమముగా నెఱుపు, శూలము, దాహము, క్షోభము యివి కలిగినను, నేయి పోసినప్పు డింకిపోయినను, చందనాది లేపములు శీఘ్రముగా నెండిపోయినను చర్మనష్టమైన శల్యముకలదని దెలియందగు. మాంసనష్టమగు శల్యమును వమన విరేచనాదులచే కలుగు కృశత్వము వలననగు శైథిల్యముచేతను, వేదనారూపమగు అనేకవిధములైన క్షోభములవలనను, యెరుపు మొదలగు వానివలనను గుర్తింపవచ్చును. ఇటులనే కండరము, అస్థినీంధి, కోష్ఠము వీనియందు నష్టమైనశల్యము మాంసనష్టమువలెనే గుర్తింపవచ్చును. అస్థులయందు నష్టమగు

శల్యమును ఆయాసరముల యభ్యంజనము, స్వేదము, బంధనము, వీడనము, మర్దనము, చాచుట, ముడుచుట అనువాని వలన తెలియవచ్చును. స్నాయు, సిరా, స్రోతో ధమ్ముల యందు శల్యము సప్తమైయుండునపుడు రోగిని విరిగినచక్రములుగల బండిపై నెక్కించి మెరకపల్లములుగల మార్గమున నాబండిని వడిగానడిపించిన అప్పటి తొట్టుబాటుచే కటుగు తోభమునుబట్టి శల్యము నెఱుంగదగును. ఊపిరిపుచ్చుట ప్రాణాయామము మొదలగు సంరభమును కలిగించు వ్యాపారములచే శల్యసప్తస్థానమును బాధవలన సామాన్యముగ తెలియవచ్చును. మరియు గుండ్రముగను, విశాలముగను, చతుష్కోణముగను, త్రిపుటముగను ఉండునదియునగు ప్రణాకారముచే శల్యసప్తస్థానమును నిశ్చయింపవచ్చును. అని యిట్లు సందిగ్ధ శల్యజ్ఞానము నేర్పరచిరి.

శల్యములను ఆకర్షించెడి యుపాయములు ప్రతిలోమము

లనియు, అనులోమములనియు రెండు తెఱింగులనుండును.

శల్యాకర్షణోపాయము.

శరీరమున శల్యము ప్రవేశించినట్లై లాగిన అనులోమా కర్షణమనియు,

తత్ప్రవేశమునకు ప్రతికూలముగ లాగిన ప్రతిలోమాకర్షణమనియు జెప్పబడును. అడ్డముగాదిగిన శల్యము నెత్తునపుడు ఛేదించియూడగీయుట సుఖకరముగాన మూసాడులనుఛేదించి తీయవలయును. పక్షుస్థలము, గెజ్జలు, కక్షము, పార్శ్వము వీని

యందు తగులుకొనిన శల్యమును, గొప్పముఖముగల శల్యమును, ప్రతివోమమగుశల్యమును, పైకినుబికియుండకుండు శల్యమును ఛేదించి తీయఁగూడదు. శల్యము నూడఁబెఱికిన వ్రాణమును హరించునెడలను, నిరపాయమై నష్టమైనపుడును శల్యము నాకర్షింపదగదు. చేతితోలాగఁగిన శల్యమును చేతనేలాగవలయును కాని కంకషత్రాడులచే నూడఁబెరకరాదు. తద్భిన్నములగు కనుబడుచుండు శల్యములను సింహముఖము, మకరముఖము, అహిముఖము మొదలగు యంత్రములచే లాగవలయును. కనుబడకుండు శల్యములు వ్రాణములసంస్థానముచే దెలియదగియుండును గాన కంకముఖ, భృంగముఖ, వాయసముఖాది శస్త్రములచే నూడఁబెరకనచ్చును. చర్మ, సిరా, స్నాయు, మాంసములయందుండు శల్యముల సందంశములచే లాగవలయును. లోతై త్వగాది గతమగు శల్యమును సందంశముచే గాక తాలయంత్రముచే నెత్తవలయును. రంధ్రమందుండు శల్యమును నాడియంత్రముచే నాకర్షింపవలయును. వ్రాణమును శస్త్రముచే మొదటఛేదించి రక్తములేకుండఁజేసి స్నేహవిధియందు జెప్పబడినచొప్పున ఘృతముచే చెమర్పించి పట్టినిగట్టి స్నేహవిధియందు జెప్పబడినచొప్పున ఉష్ణోదకాదులచే నుపచారము జేయునది. సిరలయాదుగాని స్నాయువునందుగాని తగులుకొనిన శల్యమును శలాకచేగదల్చి శస్త్రముచే నాకర్షింపవలయును. హృదయమునందు శల్యముండుతరి చల్లనినీళ్లచే

రోగిని త్రాపము (భయము) గలవానిగాజేసి శల్యము స్థలాంత
రమునందించి వీలునుబట్టి శల్యము నాకర్షింపవలయును. చిక్కెన
స్థానమునందుండి దురాకర్షమైయుండు నితరస్థానగతశల్యములను
గూడ నిటులనే స్వమార్గమునందించి లాగవలయును. కష్టమై
దృఢముగా శల్యము నాటుకొనినపుడు బలవంతులగు భృత్యు
లచే బిగ్గియఁబట్టించి కంకపత్రాదులచే శల్యము నూడబెరక
వలయును. కర్ణములుగల శల్యముల కర్ణములను కత్తరించి
వానిని లాగవలయును. లేక నాడీయంత్రముచే నూడదీయ
వచ్చును. కర్ణరహిత శల్యములను ముఖమును తెఱచి ఋజు
వుగ నుండునట్లుజేసి అయస్కాంతముచే నాకర్షింపవచ్చును.
పక్వాశయము నందియుండు శల్యముల విరేచనసాధనముచే
బయలువెడలింపవచ్చును. శల్యము కంఠస్రోతస్సున జిక్కినపుడు
నూలును తామరకాడచే గంఠమునందు బ్రవేశపెట్టి చిన
మాశల్యమును గ్రహించినతరువాత వానిరెంటిని సమముగ
నెత్తవలయును. లక్కపుడక కంఠస్రోతస్సున లగ్నమయ్యేనేని
అగ్నితప్తమగు శలాకను నాడీయంత్రముచే లోబ్రవేశపెట్టి
దాని నాకర్షింపవలయును. ఇతరములగు (లక్కతో సంబం
ధములేని వెదురుపుల్ల మున్నగు) శల్యము లచ్చట తగు
లొకనిన లక్కఁబూసి అగ్నితప్తమైయుండు శలాకను నాడీ
యంత్రముచే లోపలికిఁగొని దానిచే నాకర్షింపవలయును.
మత్స్యదులముండ్లు మొదలైనవి భోజనసమయమున కంఠ

ప్రోతస్సున లగ్నము లయ్యెనేని వెండ్రుకలచుట్టకు నూలు
 కట్టి దానిని వమనద్రవ్యములు చేర్చబడిన ద్రవపదార్థములతో
 గొంతులోనికి చేర్చవలయును; అప్పుడు వమనముతో వెడలు
 నాముట్లు వెండ్రుకలబంతిని బట్టినప్పుడు నూలుచేలాగి అట్టి
 శల్యము నాకర్షింపవలయును. నోటియందుగాని ముక్కునగాని
 శల్యము లగ్నమై ఆమార్గమున బయలువెడలింప నశక్యమయ్యె
 నేని ఉపాయాంతరములచే కోష్ఠమునందించి వెడలింపవచ్చును.
 గడ్డిముల్లు కంఠ దేశమున లగ్నమగునపుడు జలపానముచేగాని
 మూపున తట్టుటచేగాని కోష్ఠమునందించవలయును. కంటినిగాని
 ప్రణమునుగాని పొందియుండు శల్యమును పట్టు, ప్రత్తి, కుంచె,
 జలము వీనిలో వీలైనదానిచే వెడలించవలయును. నదీతటాకా
 దులయందుపడినపుడు నీరు కర్ణమందు ప్రవేశించి శల్యమునలె
 బాధించునపుడు చేతితోనలిపి నూనెను పోయవచ్చును. లేదా
 క్రిందకువంచి చేతితో మెల్లగమోదవచ్చును. మరియు శృంగా
 దులచే నీటినిపీల్చవచ్చును చీమలు కీటకములు మోదలగునవి
 కర్ణమున ప్రవేశించినపుడు ఉప్పునీటితోగాని సుఖోష్ణమగు
 శుక్తము (మద్యభేదము)తోగాని చెవినినింపవలయును. అంతట
 నా కీటాదులు జచ్చినపిదప బయలువెడలించవలయును. లక్క
 సంబంధమైనట్టియు ధాతు సంబంధమైనట్టియు శల్యములు దేహ
 జమైన ఉష్ణముచేతనే కొంత కాలమునకు కరిగిపోవును. మృద్,
 వేణు, దారు, శృంగ, అస్థి, దంత, ఉపల వికారములగు

శల్యములు దేహాంశముచే నశింపవు. శల్యములును అవి తగులొక-ను ప్రదేశములును వానినెత్తు యంత్రములును అనేక తెఱంగుల నుండునుగాన బుద్ధిమంతుడు శల్యమునెరింగి తరువాత సింహ కంకముఖాది యంత్రములయొక్కయు అర్థచంద్ర, అర్థధారాది శస్త్రములయొక్కయు సహాయముచే ముందుచెప్పబడు భేదన ఛేదనాది క్రియల నాచరించి వెడలించనగు.

ముందు చెప్పబడినచొప్పున శరీరమునఁ జొచ్చిన శల్యములు వానిస్థితి గమనము మొదలగు శారీరశాస్త్ర జ్ఞానము. నవి శరీరమునందలి యంగప్రత్యంగాది జ్ఞానము లేకయే తెలియుట దుర్లభముగాన నా మార్గములం దెలిసికొను రీతిని ఉపాయములను సుశ్రుతుఁడు తన సుశ్రుత శారీర పంచమాధ్యాయమున నీవిధముగ బోధించెను.

శారీరశాస్త్రమందుఁ బరిపూర్ణజ్ఞానమును గోరినయెడల మృతినొందిన మనుజునియొక్క కళేబరమును దృష్టకర్మము (Dissection) నకుఁగాను సిద్ధముచేసి ప్రత్యవయవ విభాగమును బ్రత్యక్షముగఁ బరీక్షింపవలయు.

పరిత్యార్థము నిర్దిష్టమైన మృతక కళేబర మతివృద్ధునిదియు దీర్ఘకాల దోగఁపడితమును విషాదులచే మృతినొందినదియు గాక సర్వావయవస్ఫూర్తి గలిగి యుండవలయును.

ముందుగ మృతక శేబరముయొక్క యాంత్రమునందుం
 పరీక్షాపథానము. (intestines) డెడి పురీషమును వస్త్రీకర్తము
 (Enema) చే వెడలించి శోధనముజేయవల
 యును. పిదప ముంజగడ్డి, దర్భ, నారమొదలగు వానిచే నన్ని
 యవయవములను బాగుగఁ జుట్టి చేపలుమొదలగు నీటిజంతు
 వులు తినకుండగను ప్రవాహమునఁ గొట్టుకొనిపోకుండగను
 పంజరస్థముగావించి నిశ్చలోదకము గల వాగునందు కుళ్ళుట
 కుంచవలసినది.

* ఏడుదినములైన తరువాత బాగుగఁ గుల్లిన శరీర
 మును బైకిఁదీసి దర్భ, గడ్డి వీనివేళ్లతోఁ జేసిన కుంచతోఁగాని
 లేక వెదురు కుంచతోఁగాని చర్మము,

మాంసకండరములు = Muscles.

సిరలు = Veins.

స్నాయువులు = Nerves.

ధమనలు = Arteries.

ఆంత్రము = Intestines.

యకృత్తు = Liver.

స్పీహము = Spleen.

హృదయము = Heart.

వృక్కములు = Kidneys.

* మృతక శేబరమందలి విషము (Septic Poison) యొక్క క్రూర
 తను దగ్గించుటకై బాగుగఁ గుల్లుట కేడుదినము లుంచుచుండిరని తోచెడిని.

పుష్పసము = Lungs.

క్లోమము = Pancreas. ?

మొదలగు నాశయములను అస్థులు అస్థిసంధులు (Joints) మొదలగు త్వగా (Skin) ది బాహ్యభ్యంతరమైన ప్రత్యవయవమును విభజించి బాగుగఁ బరీక్షింపవలయును.

ఈరీతి శారీరశాస్త్రమును జక్కఁగ నభ్యసించి బాహ్యభ్యంతరావయవములను మాటిమాటికిఁ బ్రత్యక్షముగఁ జక్కఁగఁ బరీక్షించి సందేహనివృత్తి చేసికొనవలయును.

శస్త్రచికిత్సాశాలయందు ముందు సిద్ధముగ నుండవలసిన వస్తు సముదాయము.
(Preliminary arrangements for surgical operations.)

శస్త్రములు = Instruments, Lancet etc.

యంత్రములు = Surgical appliances Forceps etc.

క్షారము = Alkali.

అగ్ని = Fire (for cauterisation).

జలూక = Leeches.

శలాక = Probe or Director.

అలాబు = Prepared gourd (for cupping).

జాంబవోష్ఠము = Cauterising instrument.

పిచువు = Cotton.

ష్టోతము = Lint.

సూత్రము = Thread.

పట్టము = Tow.

తేనె = Honey.

నెయ్యి = Ghee.

కొవ్వు = Lard.

పాలు = Milk.

నూనె = Oil.

తర్పణము = Powdered wheat soaked in water.

కషాయము = Decoctions.

ఆలేపనము = Medicated-plasters.

కల్కము = Paste.

విసనకట్టలు = Fans.

చన్నీళ్లు = Cold water.

వేడినీళ్లు = Hot-water.

కాగులు మొదలగు పాత్రలు } = Cauldrons.

కవలిక = Splints.

మృత్యు-పాలము (శరావములు మొదలగునవి), కంసము (శేరు కొలతపాత్ర), స్థాలి (చిన్న పాత్రలు), శయనము (మంచములు మొదలగునవి), ఆసనము (పీటలు - కుర్చీలు), మొదలగు పరికరములును, వెదురుపేళ్లు (Skin of Bamboos), స్ఫటికము (కోణయుక్తమగు వస్తువులు Lens), కురువిందపు రాళ్లు (Kuruvinda Stone), కాంతపురాళ్లు (Magnets), గాజుతునకలు (Bits of glass), టేకు ఆకులు (Leaves of Shata patra, Sephalita, Goje. etc.), మొదలగు పదార్థములును, టౌమోది బంధనోపయోగ పదార్థములును, మత్తును గలుగఁ జేయ తీక్షణమద్యములును, సంజ్ఞాకర (జ్ఞాపకాంసి వస, మొద

లగు) ద్రవ్యములును, అనురక్తులును దృఢకాయములును సర్వ
కార్య సమర్థులును సగు సహాయులను, పరిచారికులను సిద్ధ
ముగా నుంచికొనవలయును

శస్త్రకర్మము చేయుటకుఁ గొంతపూర్వ ముచితాహార
ముల భుజింపఁ జేయవలయును. శస్త్ర
మత్తునుగలిగించుట. చికిత్సా. జన్యమగు బాధలు తెలియకుండు
నట్లు బాగుగ నుత్తును గలిగించు మద్యములను ద్రాగింపవల
యును. శస్త్రకర్మమునకుఁ బూర్వము భుజించుటచేత మూర్ఛ
మొదలగునవి కలుగవు. మద్యద్రవ్యముల నుపయోగించు
టచే బాధ తెలియకుండును. కాన శస్త్రకర్మమునకుఁ బూ
ర్వము భుజింపఁజేయుటయు మద్యమును ద్రాగించుటయు నావ
శ్యకములు. 1872 సంవత్సరమున డాక్టర్. సర్. జేమ్సుడొర
గారు క్లోరుఫారమును (Chloroform) కనుఁగొనుటకుఁబూర్వ
మాంగ్లవైద్య విశారదులు కూడఁ బైమార్గముల నఫలంబిం
చుచు వచ్చిరి.

భేదనకర్మమునం దుపయోగించెడు వృద్ధిపత్రము మొద
లగు శస్త్రములను విడిసంధియందుఁ బట్టు
ఆయుధములు బట్టు కొనవలయును. లేఖ్యకర్మమునందు వృద్ధి
కొను రీతి. పత్రము, మండలాగ్రము ననుశస్త్రములను
గొంచెము చాపఁబడిన యటచేతితోఁ బిడికిలియందుఁ బట్టు

కొనవలయును. మఱియు నీరెండుశస్త్రములను విడియొక్క
 కొనను బట్టుకొని విస్త్రావణకర్మము చేయందగు రాజులు,
 రాజపుత్రులు, ముసలివారు, సుకుమారులు, బాలురు, స్త్రీలు
 శస్త్రమునకు భయపడువారు వీరలకు విస్త్రావణకర్మము చేయ
 వలసినచోఁ ద్రికూర్చకమును శస్త్రముచేఁ జేయవలయును.
 ప్రవీహిముఖము నుపయోగించునపుడు పిడి నల్లచేతియందు
 ముఱగుపఱచి యాయుధము నంగుష్ఠప్రదేశినుల్లఁచి బట్టుకొన
 వలయును. కుతారిక నెడమచేతియందు మోపుచేసి బొటన
 ప్రేలితోఁగాని మధ్యమాంగుళితోఁగాని తట్టవలయును. ఆరా
 కరష్మతము, ఏవణి వీనిని పిడిదగ్గఱఁ బట్టుకొనవలయును ఇతర
 శస్త్రముల నుపయోగము ననుసరించి వీలగునట్లు పట్టుకొన
 వలయును.

శిష్యుఁడు శస్త్రార్థములయందు జాగరూకుఁడై నను
 అప్యవిధశస్త్రకర్మ దృష్టకర్మములయం దభ్యాసము లేనివాఁడై
 ముల నభ్యసించు నచోఁ జికిత్సలం జేయుటయం దహలఁడు
 మాన్యములు. గాఁడుగాన గురువు శిష్యుని ఛేదన భేదన

లేఖనాది కర్మములయందును దైలాదులచేఁ జేయంబడు వస్త్ర
 కర్మాదులయందును గర్తృపథమున జెప్పంబోవు ప్రకారము
 సామ్యవస్తువులయందుఁ బలుమాఱు చూపి సుశిక్షితునిఁ జేయ
 వలసినది.

శేధన విశేషములను బుష్పఫలంబు లనంబరంగు సార,
 శేదనకర్మము. పుచ్చ, నూగుదోస, బుడమ, పెద్దదోస
 (Incising.) మొదలగు కాయలను గోసిచూపవలయును.
 అదేవిధముగ ఉత్కర్తనము, (పైకికోయుట) పరికర్తనము
 (దిగువకుకోయుట) మొదలగువానినిఁ గూడ బోధింపవలసినది.

శేధ్యకర్తమును నీరునింపిన తిత్తులనుగాని మృతజంతు
 శేదనకర్మము. పుల మూత్రకోశములనుగాని జిగురువస్తువు
 (Excising.) లతో, లేక పలుచనైన బురదతో నింపిన
 తోలు తిత్తులనుగాని చీల్చి చూపవలయును.

శేఖ్యకర్తములను రోమయుక్తముగు చర్మ
 శేఖనకర్మము, మునం దనులోమ విలోమశేదముల నేటింగి
 (Scraping.) గీకిచూపవలసినది.

వేధ్యకర్తము మృతజంతువులయొక్క సిరలను కలున
 శేధనకర్మము. కాడలుమొదలగు వానినివేధించి (Blood-
 (Venesection.) letting) చూపవలయును. ఇయ్యది కేవ
 లము జలోదరము, మూత్రవృద్ధి మొదలగువానియం దుప
 యోగింపందగదు.

ఏష్యకర్తమును బురుగు తినిపోయిన బెజ్జములుగల
 ఏష్యకర్తము. కొయ్యతోఁజ్ఱిలయందును వెదురుగొట్టములు
 (Probing.) తూటికాడలు, తామరకాడలు, ఎండిపో
 యిన సొరకాయలు మొదలగువాని ముఖ

ములయందును “ఏషణీ” యను శలాక నుపయోగించు విధమును జూపవలయును.

ఆహార్యకర్తము పనస, మారేడు, దొండ మొదలగు ఆహార్యకర్తము. ఫలములనుండి గింజలను బైటికిఁదీయుటచే (Extracting.) నభ్యసింపఁ జేయవలయును. పండ్ల నూడఁదీయుటను జచ్చినజంతువుల పండ్లనూడఁదీయుటచే నేర్పవలయును.

విస్రావ్యకర్తమును శాల్యలీఫలకమునందు మైనమును విస్రావ్యకర్తము. బూసి ప్రతిమలువ్రాసి యాయాప్రదేశముల (exudating fluids) నుండి చీము మొదలగు వానిని స్రవింపఁ జేయుమార్గములను జూపవలసినది.

సీవనకర్తము. మృదువగువస్త్రములను చర్మముమొదలగు వానినిఁగుట్టి సీవనకర్తమును జూపవలసినది. (Suturing.)

కనుబొమ, కణఁత, నెసలు, గండభాగము, కనుతొప్ప, స్థలభేదమున శస్త్రము క్రిందిపెదవి, పంటిచిగురు, చంక, కటి, బొడ్డు, పయోగభేదములు. గజ్జ, వీనియందుఁ దిర్యక్చేదనము చేయవలయును. అఱచేయి, అఱకాలు, వీనియందుఁ జంద్రమండలాకృతిగాఁ (గుండ్రగా) గోయవలయును. గుదము మేఘము వీనియందర్ధచంద్రాకృతినిఁ (Semilunar incisions) గోయవలయును. పైనిఁజెప్పిన చొప్పున నాచరింపనిచో నాయాప్రదేశములయందలి సిరలు (Veins) ధమనులు (Arteries) తెగి

పోయి క్రమముగ మిగుల బాధను గలిగించును. శీఘ్రముగ మానుట నారంభింపదు. మాంసగ్రంథులను గలుగజేయును గాన జాగరూకత్వో నొనరింపవలయు.

బంధనాదికర్మములను గుడ్డలు, మన్ను, కట్టి, చర్మము మొదలగునానితోఁజేయబడిన పురుషాకృతి బంధనముల నభ్యసించుట, యొక్క కరచరణాదులయందుఁ గట్టుటచే నభ్యసింపవలయును. క్షౌమము, (అవసినా రతోనేసినబట్ట) కార్పాసము (నూలుగుడ్డ), ఆవికము (కంబళి) దుకూలము (నారబట్ట), కాశేయము (పట్టుబట్ట), పత్రోర్ణము (పొండ్రు మగధదేశమందలి నాగ అను చెట్లనారచే నేయబడిన గుడ్డ), చీనపట్టము (చైనాదేశపుబట్టుబట్ట), చర్మము (పదునుచేయబడినతోళ్లు) అంతర్వల్కలము (ఒలుపు లేక భుజ పత్రి), అలాబుశకలము (సారకాయపైనితోలు), లతా (తెగడ మొదలగు తీగెలు), విదలము (వెదురు, పేము మొదలగునవి), రజ్జువు (త్రాళ్ళు); తూలఫలము (దూది), సంతానిక (పాల మీఁగడ), వీని నాయావ్యాధులయందు దేశమును గాలమును జూచి యుపయోగింపవలయును.

కోశ (సంచివలెనుండునది), దామ (మాలాకారిము గలది), స్వస్తిక (× ఈరీతికాక పదాకృతి), బంధనభేదములు. (Kinds of bandages.) అనువేల్లిత (మెలిగలది), ప్రేతోలి (మెలికలు గల త్రోవవంటిది), మండల (గుండ్రముగ

నుండునది), స్థగిత (తమలపాకు చుట్టవలె కొనగలది), యమక (జంటగకట్టవలసినది.), ఖట్వా (మంచముగల్గవంటిది), చినా (గాలిలోఁగదలునట్లుండునది), విబంధ (ఉచ్చవలెనుండునది), వితాన (చాందినివలె నుండునది), గోఘణ (ఆవుకొమ్మువలె నుండునది), పంచాంగీ (అయిదుభాగములుగలది) అని బంధనములు పదునాలుగు విధములు. వీని యాకృతులు నామములను బట్టియే తెలియఁబడుచున్నవి.

అంగుష్ఠాంగుళి పర్వములయందుఁ గోశబంధమును, ఇరు
కై న యవయనములయందు దామమును,
స్థలవిశేషమున బంధన సంధులయందును గూర్చకమునను గనుఁబూ
న్దిశేషములు.

మలు, మణిబంధము, చెవులు, స్తనములు మొదలగుప్రదేశముల స్వస్తికమును, గాలుసేతులయం దను వేల్లితమును, మెడయందును మేఘ్రమందును బ్రశోలిని, గుండ్రని చోటులయందు మండలమును, అంగుళ్యగ్రమునను మేఘ్రగ్రమునను స్థగికను, జంటయగు వ్రణములయందు యమకమును, గణతలు దవడలు వీనియందు ఖట్వను, నేత్రాంతములయందు జీనమును, బృష్ఠమునఁ గడుపున వక్షమునను విబంధమును, శిరస్సున వితానమును, చిబుక నాశి కౌష్ఠాదులయందు గోఘణమును నిశ్లేయే ప్రదేశమున నేయేబంధము సుబద్ధమగునో దాని నచ్చోట బంధించి పిమ్మట వ్రణములకుఁ గ్రిందుగాను వడ్డముగాను ముడివేయవలయును.

పైనే జెప్పబడిన బంధములు విధివిహితమగు శస్త్ర కర్మము నొనరించిన పిదప శోధనరోపణాది కషాయములచే శుభ్రపరచి యందలి కషాయాది ద్రవద్రవ్యములను స్వాతము (Swab) చే తుడిచి వ్రణమున నెట్టి క్రిములు చీము మొదలగు దోషములు బుట్టకుండగను శీఘ్రముగ నారునట్లుగను జెప్పబడిన సాంబ్రాణి, గుగ్గిలము, అగరు, ఇంగువ ఆవాలు మొదలగువానిచే చక్కగ ధూమమువేళి పదంబడి నాయాప్రదేశముల ననుసరించి “ప్రతోలి” మొదలగు బంధనముల నాచరింపవలెను.

బంధనములకై నుపయోగించెడు వస్త్రములు మొదలగునవి శుభ్రముగను గట్టిగను సన్నని నూలుపోగులతో నేయబడినవిగను ముడతలు లేకుండినవిగను మెత్తగను సాంబ్రాణి, గుగ్గిలము, అగరు, ఆవాలు, ఇంగువ మొదలగు ధూపద్రవ్యములు (Antiseptics) చేత ధూపితములై నవిగను నుండవలెను.

యంత్రణము(Fastening of bandages)
యంత్రణ(ముడి.) గాఢబంధము, సమబంధము, శిథిలబంధము
భేదములు. నని మూడువిధములు.

పిరుదులు, పార్శ్వములు, చంకలు, న్నాభికి దిగువప్రదేశము, స్తనములు, తలచుట్టు, నీప్రదేశముల గాఢబంధము వేయవలయును.

చెవులు, భుజము, పాదములు, ముఖము, గంఠము,
 బెదవులు, మేధ్రము, అండములు, పృష్ఠ
 సమబంధము. ము, నాభికి దిగువ, సీప్రదేశములయందు
 సమబంధము వేయవలెను.

కన్ను, సంధులు, వీనిచుట్టును శిథిలబం
 శిథిలబంధము. ధము (వదులుముడి) వేయవలయును.

యంత్రణవిధి సరియైనయెడల బాధల నణచి వ్రణము
 యొక్క చివరలను మెత్తచేసి యందలిరక్తమును శుభ్రపఱచి
 వ్రణమును మానునట్లుచేయును. బంధనములేనియెడల వ్రణము
 మశకాదులచే దప్టమై దుమ్ముమొదలగువానిచే గప్పబడి
 వాపును గలుగజేయును. ఇదిగాక శీతాతపాదులచే దుష్టవ్రణ
 ముగనైన మాటును. చికిత్సకై యుపయోగించిన లేపము
 లెండి బాధను గలుగజేయును. రాలియైననుగోవును. కాన
 జాగరూకుడై బంధనవిశేషములను జక్కగ నభ్యసింపవల
 యును.

బాహ్యభ్యంతరావయవములను బ్రత్యక్షమునఁజక్కఁగఁ
 బరీక్షించుటచే లక్ష్యలక్షణములయం దారి
 ఆచార్యానుశాసనము. తేరి సందేహనివృత్తిగలవాఁడు, ఆయుర్వేద
 మునఁ బారంగతుడై రోగనివారకమైన చికిత్సలం జేయుట
 కర్హుఁడగును. కాన శుచిగల్గి తలను గోళ్ళను బెంచక ధౌత

వస్త్రాదులధరించి భూతదయగలవాడై స్వాయత్తీ కృతజ్ఞానమును బరీక్షావిధులచేతను దృష్టకర్మములచేతను దృఢఘటచుకొనవలసినది. అట్టిజ్ఞానమును బొందిన పిదపఁ బ్రవచనశక్తిని శాస్త్రవిషయక భాషాసౌష్ఠ్యమును సంపాదింపఁ బ్రయత్నింపవలసినది, అనంతరము, రాజాజ్ఞానుబొంది విశిఖానుప్రవేశమును (వైద్యవృత్తియందుఁ బ్రవేశించుటను) జేయవలెను.

ఆయుర్వేదమార్తాండ భిషజ్జుణి

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులు ఎ. వి. ఎస్.

వారిచే విరచితమగు

ఆ యు ర్వే దా ం గ శ ల్య త ం త్ర ము

ప్రథమభాగము సమాప్తము.

16.